

Teodosie Paraschiv a absolvit Institutul Teologic Universitar de la Sibiu în anul 1989, apoi a urmat cursurile de doctorat la aceeași instituție. În perioada 1989-2005 a lucrat în administrația bisericească fiind funcționar administrativ, apoi secretar și consilier eparhial. În această perioadă a coordonat lucrările de pe șantierul Centrului Cultural-Pastoral „Sf. Daniil Sihastru” de la Durău (1992-1995), a fost director general al Fabricii de cherestea „Sf. Troiță” de la Mănăstirea Neamț (1996-1999), a îndrumat activitatea postului de radio „Trinitas” în calitate de director tehnic (1999-2001), a coordonat Departamentul de Producție multimedia al Arhiepiscopiei Iașilor (2001-2005).

Pe plan editorial și-a început activitatea în anul 1993 odată cu editarea *Cursului de mistică* al lui Nichifor Crainic, cu titlul „*Sfințenia – împlinirea umanului*” (Editura Trinitas). În 1994 a colaborat împreună cu Părintele Ioanichie Bălan la editarea cărții Ierom. Serafim Rose, „*Sufletul după moarte*”. A colaborat la editarea a numeroase cărți la Editura Fotini din Galați, iar în anul 2008 și-a publicat teza de licență, reprezentând traducerea din limba greacă a scrierii *Despre icoane. Contra ereticilor iconomahi*, semnată de Sfântul Teodor Studitul. Este autorul cărților *Maxime și cugetări filocalice* (2011, ediția a doua, 2013, Editura Adenium), *Maxime patristice volumul 1, Sfântul Ioan Gură de Aur* (Editura Adenium, 2014), *Codul Bibliei. Semnătura lui Dumnezeu* (Editura Adenium, 2014) și *Cuvânt, credință, viață. Tâlcuiri scripturistice* (Editura Adenium, 2016), *Maxime patristice volumul 2, Sfântul Ioan Gură de Aur* (Editura Adenium, 2018), *Cuvinte de suflet – audiobook* (Editura PIM, 2020), *Puterea vindecătoare a postului*, 2021.

Protosinghel Teodosie Paraschiv

CIVILIZAȚII STRĂVECHI PIERDUTE

Un punct de vedere ortodox

Meridiane Publishing
Iași, 2021

CUPRINS

Cuvânt înainte	5
I. Civilizații străvechi pierdute. Un punct de vedere ortodox	13
II. Zeii din vechime, extraterestrii de astăzi	97
III. Extraterestrii sunt printre noi	309
Concluzii	364
Indice de nume	369
Bibliografie selectivă	379

28.02.2019

I

Astăzi vreau să vă prezint un subiect destul de controversat, cel despre *civilizațiile străvechi pierdute*. Sunt civilizații despre care se cunosc prea puține informații. În decursul a peste 40 de ani am citit diverse opinii despre acest subiect, dar nici una ortodoxă. În general este un subiect ocolit. Se vorbește despre el doar tangențial.

M-am întrebat de multe ori, ce este cu aceste civilizații străvechi, și cum împăcăm aceste informații cu Sf. Scriptură? Iată câteva întrebări care îmi vin în minte:

- Cine sunt „fiii lui Dumnezeu” despre care se amintește în Facerea cap. 6, 2?
- Cine a ridicat construcțiile megalitice pe care astăzi le putem găsi pe toate continentele?
- Care este sursa cunoștințelor astronomice foarte avansate deținute de civilizațiile străvechi?
- De unde informațiile păstrate în tradițiile din China, India și Egipt despre tehnologiile avansate deținute de civilizațiile străvechi?
- Care sunt cele mai vechi civilizații?
- Cine sunt zeii străvechi veniți din cer?

Sunt doar câteva întrebări la care caut răspuns de multă vreme. Am studiat teologia, dar nu răspunde la aceste întrebări. Este important să cunoaștem răspunsul la aceste întrebări? Eu cred că da.

Dacă suntem sinceri cu noi înșine, trebuie să recunoaștem că cei mai mulți oameni care se numesc creștini s-au depărtat mult de învățătura evanghelică. Între aceștia găsim mulți creștini ortodocși. Să ne uităm la creștinii ortodocși implicați în politică, sau cei care au aderat la

organizații oculte. Deși se numesc și se cred creștini, din nefericire, au încetat să mai trăiască creștinește. Lumea se depărtează tot mai mult de Dumnezeu.

Este acum moda împărtășirii dese. Și aceștia se depărtează de Hristos! Se împărtășesc cu Sfintele Taine și sunt tot mai departe de Hristos.

Va veni vremea când și cei care vor accepta pe mâna lor semnul lui Antihrist se vor împărtăși și vor crede că sunt creștini.

Este important să cunoaștem răspunsul la întrebările de mai sus? Eu cred că da. Nu cunoaștem nici măcar 1% din istoria omenirii. Suntem amăgiți de mass-media anticreștină.

Astăzi am ridicat aceste întrebări, la care vă invit să căutați un răspuns. Voi veni și eu cu răspunsul meu. Și atunci le vom putea confrunța.

Vă provoc la studiu! Încercați să răspundeți la întrebările de mai sus. În scurt timp vă voi prezenta și răspunsul meu.

18.03.2019

II

Prezentarea unui răspuns la acest subiect este mai dificil decât pare la prima vedere. A nega, sau a trece toate aceste lucruri în rândul legendelor este simplu, dar a căuta răspunsul pornind de la puținele informații care au ajuns până la noi, și acelea împrăștiate, este o acțiune de-a dreptul temerară. În cazul nostru, istoria se intersectează cu religia, teologia, tehnologia, spiritualitatea, gnosticismul, politica mondială și arheologia.

De la început se impune lămurirea criteriilor de interpretare.

Avem în minte faptul că dacă am fi martorii unui eveniment oarecare, și dacă după un timp ni s-ar cere să-l descriem, atunci o vom face fiecare în felul nostru, descriind ce am văzut și ce am auzit, dar mărturiile noastre nu vor fi identice, întrucât ceea ce reținem diferă de la o persoană la alta. Toți mărturisim adevărul din punctul nostru de vedere, și cu toate acestea „adevărurile” noastre diferă.

Aceleași vibrații lovesc ochii și urechile, însă creierul nostru analizează doar o mică parte din informațiile primite, restul o completează automat, după tipare deja existente în subconștient. Același lucru se întâmplă și cu informațiile pe care le citim. Citim aceleași informații, însă le interpretăm diferit în funcție de tot ce am acumulat în timp.

Cuvintele sunt doar simboluri, sau coduri, de care ne folosim pentru a comunica. De cele mai multe ori, presupunem că decodificăm mesajul așa cum a fost codificat de expeditor, însă nu este așa.

Am făcut această introducere pentru a atrage atenția asupra dificultății de a comunica informații legate de cercetarea noastră. Sau altfel spus, nu este ușor a discuta despre un asemenea subiect, întrucât imaginea pe care o avem deja în minte diferă de la o persoană la alta, așa cum și interpretarea informațiilor noi este diferită.

Și totuși, putem comunica? Cred că da. **Cu condiția de a nu ne grăbi să tragem concluzii sau să judecăm pripit.**

Informațiile disparate pe care le aflăm, în general, nu ne spun mare lucru. Trecem ușor peste ele, întrucât putem trăi și fără să ne batem capul cu ele. Însă cu cât cercetezi mai mult, în timp, se adună multe piese care la început nu spun nimic, dar ca într-un puzzle când încerci să le potrivești unele cu altele se conturează o imagine care îți atrage atenția. Și te întrebi, oare ce vrea să însemne?

Poți să o ignori sau poți să continui cercetarea și completarea imaginii.

Cam aceasta s-a întâmplat cu informațiile pe care le-am adunat în decursul mai multor zeci de ani de cercetare. Aș putea trece ușor peste aceste informații, dar ceva mă face să le pun cap la cap și să încerc să rezolv acest puzzle informațional. Adică să leg între ele informații despre „fiii lui Dumnezeu” din Facerea 6, 2, zeii pogorâți din cer, construcții megalitice, civilizații străvechi, tehnologiile avansate din vechime și cunoștințele astronomice avansate. Trebuie să existe o explicație pentru toate acestea.

19.03.2019

III

În timp ce lucrez la acest articol îmi trec prin minte mai multe întrebări. Oare mai există persoane interesate de acest subiect? Sunt interesați cititorii ortodocși, sau preoții, de un asemenea subiect? La urma urmei, pentru cine scriu aceste articole? Cui încerc să mă adresez și care este motivul pentru care o fac? Merită să consum energie și timp pentru a prezenta un punct de vedere ortodox?

În prezent ni se oferă două puncte de vedere. Primul ne este oferit de poziția oficială a cercetătorilor și este un punct de vedere materialist, evoluționist, conform căruia nu există lume spirituală, nici Dumnezeu, îngeri, demoni, rai și iad. Lumea a evoluat în timp, de la simplu la complex. Tot ce s-a construit în trecut se presupune că este realizat de oameni, folosind tehnici rudimentare, pe care cercetătorii se străduiesc să și le imagineze pentru a putea explica ridicarea construcțiilor megalitice.

Al doilea punct de vedere este împărtășit de o seamă de cercetători agnostici, neagnostici și sincretiști care acceptă existența unui plan spiritual, și-l imaginează pe Dumnezeu ca pe o energie impersonală și cred că zeii din vechime sunt ființe „pogorâte din cer”, un fel de extraterestri care au creat pe om și au adus civilizația și tehnologia pe Pământ.

Punctul de vedere creștin și ortodox este acela a unui Dumnezeu personal care a creat cerul și pământul și pe om. În teologia creștină nu se amintește nimic de civilizații străvechi deținătoare a unor tehnologii avansate, construcții megalitice, sau despre ființe pogorâte din cer. În era creștină informațiile despre civilizațiile antice străvechi s-au pierdut. Milioane de manuscrise antice au fost distruse intenționat, sau au pierit în diferite dezastre. Tot ce a fost asociat cu păgânismul a fost distrus.

Trăim într-o vreme în care informațiile circulă de la un capăt la altul al lumii cu viteza luminii. Internetul a devenit cea mai mare bibliotecă din lume și în același timp un mediu pentru comunicații și schimb de informații. Informații de tot felul, adevărate și false, fapte, teorii și certitudini. Un ocean de informații în care te poți pierde ușor.

Cu toată opoziția creștină față de filosofia new age și globalizare, internetul a schimbat fața lumii și a civilizației creștine. Vrem nu vrem, credem sau nu, toți suntem prinși în năvodul new age și al globalizării, cu ajutorul noilor tehnologii pe care de bună voie am acceptat să le folosim. Folosim telefoanele mobile tot mai inteligente, internetul și sistemele GPS. Întrebarea este, câți creștini mai pot și mai sunt dispuși să se elibereze din mrejele noii ere și ale globalizării?

Trăim deja într-o perioadă post-creștină, una sincretistă, așa cum a fost în urmă cu 2.000 de ani. Ideile și

credințele religioase, curentele filosofice și mișcările de tot felul circulă de la un capăt la altul al lumii.

Acest mediu nou vrând-nevrând modifică conștiințele oamenilor. Să ne amintim de modificarea conștiinței și stările noi de conștiință promovate de mișcarea new age. Creștinii resping această filosofie sincretistă, dar nu pot face nimic ca să scape din merejele ei. Ei nu au înțeles că noua stare de conștiință nu depinde de acceptarea ei, ci mai ales de mediu în care îți duci viața. **Mediul în care trăim ne transformă vrând nevrând, fie că suntem sau nu conștienți de acest fapt.**

În această nouă lume, în acest nou mediu, totul se transformă, însăși modul de a percepe și de a interpreta lumea în care trăim. Așa cum scria Orwell în romanul să „*O mie nouă sute optzeci și patru*” se crează o „nouă limbă” un nou limbaj, prin care se încearcă ruperea omului de trecut, de vechiul mod de gândire.

Doi cercetători, Dr. Andrew Newberg și Mark Robert Waldman, autorii cărților „*Cuvintele îți modelează creierul*” și „*Cum ne schimbă Dumnezeu creierul*”, în urma cercetărilor întreprinse au arătat că felul cum gândim și vorbim, cuvintele pe care le folosim ne modelează creierul și întreaga sa chimie, și implicit comportamentul. De asemenea, credința în Dumnezeu și rugăciunea modelează la rândul lor creierul și comportamentul. Aceste cercetări ne spun că nu este tot una să crezi într-un Dumnezeu personal, sau să înlocuiești pe Dumnezeu cu o energie impersonală.

Dar să revenim. Vechile biblioteci au fost distruse, iar ceea ce ni s-a păstrat este extrem de puțin și s-a păstrat în cercuri restrânse oculte și gnostice. Ceea ce a scăpat în bună parte distrugerilor sunt monumentele megalitice. Ele există pe toate continentele. Nu le cunoaștem istoria, dar se pare că ne atrag atenția atât asupra unor tehnici și tehnologii extrem de

avansate ce au fost deținute de civilizațiile străvechi legendare cât și asupra cunoștințelor înglobate sau stocate în aceste structuri. Cine să ne dea răspunsul la aceste enigme? De la cine așteptăm răspunsul? De la cercetătorii materialişti și ateii, sau de la cei sincretişti, gnostici? Până în prezent teologia creștină nu ne oferă nici un răspuns.

Așa cum aminteam și în articolul precedent, creierul uman are tendința de a analiza doar o parte din informațiile primite de la simțuri, pe care le compară cu modelele deja stocate în subconștient. În felul acesta câștigă timp, iar viteza de analiză crește. Este ca și în cazul citirii amprentelor digitale sau a feței. Este important să cunoaștem aceste amănunte pentru a putea înțelege faptul că noțiunile pe care le folosim sunt încărcate de conotații diferite de la persoană la persoană.

Să luăm de exemplu cuvântul „extraterestru” (ființă non-terestră). Ce înțelegem prin acest cuvânt, ce imagine ne apare în creier, de vreme ce nu am văzut niciodată un extraterestru? Imaginea care ne apare în minte este cea indusă de literatura și filmele SF. Această literatură SF lucrează de mai bine de 100 de ani la modificarea mentalului, sau crearea unor imagini în mentalul colectiv.

Acum să ne imaginăm un înger sau un demon. Ce ne apare în minte? Ceva asemănător cu ceea ce ne-am imaginat atunci când am citit viețile sfinților, sau alte cărți de spiritualitate, sau așa cum a încercat să ni-l prezinte cinematografia. Imaginea legată de aceste cuvinte diferă de la persoană la persoană. Cu toate acestea, un înger sau un demon poate lua orice înfățișare.

Pe nesimțite, literatura SF a înlocuit duhurile (îngerii și demonii) cu extraterestrii (buni și răi). Dar pe măsură ce au dispărut duhurile din mentalul colectiv, în aceeași măsură au dispărut raiul și iadul. Și, tot pe nesimțite, a dispărut

noțiunea de judecată. Și dacă nu a dispărut, atunci a fost schimbată de literatura care promovează experiențele din preajma morții, acele experiențe extracorporale (în engleză: near-death experience).

În concluzie, reținem că noțiunile pe care le folosim le legăm de imagini existente deja în subconștient. În cazurile în care nu avem deja o imagine formată, le vom accepta pe cele care ni se oferă. Atunci când nu ai o înțelegere creștină, sfârșești prin a accepta imaginația necreștină, neopăgână.

În articolul următor vom încerca să deslușim la ce se referă cuvintele „fiii lui Dumnezeu” din cartea Facerea 6, 2.

20.03.2019

IV

Fiii lui Dumnezeu, văzând că fiicele oamenilor sunt frumoase, și-au ales dintre ele soții, care pe cine a voit. (Facerea 6, 2)

Cine sunt acești „fii ai lui Dumnezeu”, sau „bnei Elohim” în ebraică?

Înainte de a scrie acest articol am dat o căutare pe Google și am găsit în prima pagină o trimitere către un articol din ziarul „Lumina”, „Fiii lui Dumnezeu și fiicele oamenilor”¹, semnat de Lect. Alexandru Mihăilă, publicat în data de 06 aprilie 2011, și un alt articol pe situl Doxologia,

¹ <http://ziarullumina.ro/fiii-lui-dumnezeu-si-fiicele-oamenilor-12820.html>

„fiii lui Dumnezeu în Vechiul Testament”², semnat de Pr. Marius Daniel Profir, nedatat. Cel din urmă articol este scurt și puțin relevant. Aflăm din el că pe vremea Fericitului Augustin, majoritatea traducerilor scripturistice care circulau optau pentru expresia „îngerii lui Dumnezeu” pentru traducerea cuvintelor „bnei Elohim” din ebraică. Codex Alexandrinus folosește aceeași variantă de traducere – *îngerii lui Dumnezeu* – în timp ce Septuaginta o redă prin *fiii lui Dumnezeu*. Expresia „fiii lui Dumnezeu” era înțeleasă de către Iosif Flaviu ca referindu-se la îngeri. Aceeași interpretare o găsim și în cărțile lui Enoh și Testamentul Celor Doisprezece Patriarhi.

Septuaginta a tradus expresia ebraică *bnei Elohim* prin οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ, adică îngerii lui Dumnezeu pentru versetul de la Iov 1, 6.

Primul articol vine cu câteva informații în plus referitoare la interpretarea pe care o dădeau creștinii în primele două veacuri, dar nu rezolvă cu nimic dilema. Sf. Iustin Martirul, *Apologia întâi în favoarea creștinilor* 1:5, apologetul Atenagora, *Solie pentru creștini*, 24, Sf. Irineu de Lyon, în *Împotriva ereziilor*, 4:36:4, Clement Alexandrinul și Tertulian, *Despre idolatrie* 9, înțeleg prin „fiii lui Dumnezeu” din Facerea 6, 2 îngeri căzuți sau demoni. Aceeași interpretare o putem găsi și la Eusebiu și Sf. Ambrozie.

Începând cu Iuliu Africanul, interpretarea creștină va prefera identificarea „fiilor lui Dumnezeu” cu urmașii lui Set, așa cum o va face și Sf. Ioan Gură de Aur în *Omilia la Facere*, XXII, II, care merge mai mult pe interpretarea morală a textului din Facerea 6, 2.

² <https://doxologia.ro/studiul-sfintei-scripturi/fiii-lui-dumnezeu-vechiul-testament>